

вектор призначення, нормативної легалізації її сутність не отримала, а єдиної доктринальної позиції з цього приводу поки що не вироблено. Тож перспективним і актуальним напрямком подальшої наукової розвідки, особливо, надбанням певного досвіду поліцейської діяльності в умовах воєнного стану, має стати розробка поняття службово-бойової діяльності та визначення її умов в чинних нормативно-правових актах.

Удосконалення законодавства про військове становище в частині ліквідації правових прогалин у галузі організації, діяльності та повноважень органів виконавчої та судової влади, прокуратури та Слідчого комітету має ґрунтуватися на принципі доцільності та проводитися завчасно до настання екстреної ситуації.

Список використаних джерел:

1. Єрмошин М. О. Розвиток понять вид, форма, спосіб і варіант у службово-бойовій діяльності внутрішніх військ. Наукове забезпечення службово-бойової діяльності внутрішніх військ МВС України : зб. тез доп. наук.-практ. конф. (м. Харків, 30 берез. 2011 р.). Харків, 2011. С. 62-63.
2. Завістовський О. «Професійна, службова та службово-бойова діяльність Національної поліції: сутність та розмежування понять.» Аналітично-порівняльне правознавство 5 (2022): 258-262.
3. Лавніченко О. В., Годлевський С. О., Гунбін К. Ю. Уточнення підходів до формування понять теорії службово-бойової діяльності внутрішніх військ. Честь і закон. 2013. No 1 (44). С. 22–27.
4. Ларіонов, Станіслав, and Олександр Колесніченко. «Психологічна робота з наслідками психічної травматизації персоналу сектору безпеки і оборони.» Честь і Закон 2.81 (2022): 120-126.

Світлана РИЖКОВА,
старший викладач кафедри
адміністративного права, процесу
та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ УПОВНОВАЖЕНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Проблематика вчинення домашнього насильства, незважаючи на умови воєнного стану, на жаль не втрачає своєї актуальності. Основним суб'єктом владних повноважень у запобіганні та протидії домашньому насильству виступають органи та підрозділи Національної поліції України (далі – НПУ).

Слід зазначити, що на ефективне реагування проявів домашнього насильства НПУ, впливають деякі об'єктивні чинники. Це пов'язано з тим, що досить проблематичним є захист прав постраждалих осіб від домашнього насильства уповноваженими суб'єктами на територіях, де ведуться активні бойові дії. Окрім того, в умовах воєнного стану, залишається проблематичним звернення за належним захистом своїх прав постраждалих від домашнього насильства, оскільки особи не мають фізичної можливості реалізувати своє право через те, що перебувають під окупацією або в нещодавно деокупованих громадах, в яких ще не поновили роботу відповідні структури, які мали б реагувати на випадки домашнього насильства чи надавати допомогу постраждалим від нього. Залишаються проблемними питання надання необхідної допомоги постраждалим від гендерно зумовленого чи домашнього насильства (в т.ч. внутрішньо-переміщеним особам), які не звертаються до правоохоронних органів, насамперед через стереотипне мислення, що в умовах воєнного стану, такі питання є не пріоритетними [1, с. 217]. В умовах воєнного стану спостерігається тенденція збільшення ризиків вчинення домашнього насильства на тлі довготривалого психологічного стресу, страху, та розладу звичного життя багатьох родин.

В умовах воєнного стану особливість уповноважених підрозділи НПУ щодо протидії домашньому насильству пов'язана з суттєвим збільшенням навантаження на працівників правоохоронних органів. В тому числі є особливості реагування на випадки вчинення домашнього насильства, де кривдниками є військовослужбовці, які повернулися на ротацію, або були в зоні проведення бойових дій. В зазначених випадках працівники уповноважених підрозділів НПУ окрім належного реагування на зазначені факти, дотримання техніки безпеки, стикаються з особливостями встановлення психологічного контакту з кривдником, з метою деескалації конфлікту. Досить позитивним прикладом реагування на зазначені факти є залучення капеланів, які спільно з поліцейськими прибувають на такі виклики. Саме капеланська діяльність у взаємодії з підрозділами НПУ, щодо протидії домашньому насильству, ефективно впроваджена та реалізована у м. Дніпрі, а саме громадське формування «Капеланський патруль» на систематичній основі залучається на випадки вчинення домашнього насильства, та ефективно встановлює психологічний контакт із кривдником, та постраждалою особою від домашнього насильства. Цей досвід представляє науковий та практичний інтерес, та є актуальним зважаючи на чинники вказані раніше [2, с. 218].

Важливим залишаються питання проведення уповноваженими підрозділами НПУ в умовах воєнного стану інформаційно-просвітницької роботи серед населення щодо профілактики вчинення домашнього насильства. Питання підвищення рівня правосвідомості громадян, інформування населення про суб'єктів уповноважених реагувати на випадки вчинення домашнього насильства та залученням ЗМІ.

Задля ефективної роботи підрозділів НПУ, важливим є координація та взаємодія з іншими суб'єктами, які надають захист постраждалим від домашнього насильства, а саме актуальним є розширення системи притулків куди можуть звернутися постраждалі від домашнього насильства, у зв'язку з тим, що кількість постраждалих від домашнього насильства збільшилась, за рахунок внутрішньо-переміщених осіб, які покидають регіони, де ведуться активні бойові дії.

Отже на підставі вищезазначеного, уповноважені підрозділи НПУ здійснюють комплекс заходів з профілактики та реагування на випадки домашнього насильства, з урахуванням умов воєнного стану, забезпечуючи безпеку громадян та відновлюючи право і норми життя постраждалих від домашнього насильства.

Список використаних джерел:

1. Рижкова С.А., Граховський О.М.,. Актуальні проблеми протидії домашньому насильству в Україні //Модернізація вітчизняної правової системи в умовах світової інтеграції: матеріали// Міжнар. наук.-практ. конф., м. Кропивницький, 23-24 червня 2022 р. / за заг. ред. Б. Р. Стецюка. Кропивницький : ЛА НАУ, 2022. 444 с. С 217-219.

2. Недря К. М. Проект «капеланський патруль» в Національній поліції – практика реалізації // Міжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти : матер. V Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 12 березня 2021 р.). Дніпро: ДДУВС, 2021. С. 217-219

Ірина СМІРНОВА,
викладач кафедри
теорії та історії держави і права
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ВПРОВАДЖЕННЯ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Сучасна державна політика України спрямована на досягнення рівних прав та можливостей жінок та чоловіків у суспільстві, що є необхідним для уникнення всіх форм дискримінації та реалізації кожної особистості незалежно від віку, статі, соціальних чи політичних передумов. Процес впровадження рівних прав та можливостей жінок та чоловіків у діяльності органів системи МВС – це важливий крок вперед у забезпеченні гендерної рівності.

Що таке гендер? Часто коли говорять про гендер, насамперед, мається на увазі очікування суспільства по відношенню до чоловіків та жінок, які соціальні ролі вони мають виконувати.